

lempe sig gennem de enkelte Tilfælde, saaledes at der er taget almenmenneskelige Hensyn. Jeg mener, at vi trænger til at faa en Lov som denne, og da jeg synes, Lovforslaget er klart og heldigt affattet og vel skikket til at blive ophøjet til Lov, skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af det, saaledes som det foreligger vedtaget af Folketinget.

Lewinsky: Man er sjælden glad ved at blive tvunget til at arbejde, og da dette gælder allerede i det civile Liv, antager jeg, at det ogsaa og i endnu højere Grad maa gælde indenfor det militære. Dette kom ogsaa frem i de Udtalelser, vi nys hørte fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch). Jeg synes derfor, at Konsekvensen af den Anskuelse maatte være, at det ærede Medlem havde udtalt sin Anerkendelse af det foreliggende Lovforslag, thi set fra et militært Standpunkt maa det jo være en Fordel, at en Lov som denne vedtages, da Hæren derved bliver fritaget for at faa Folk ind, som kunde føle sig ubehageligt berørt ved at skulle udføre Militærtjeneste. Hertil kommer, at det forekommer mig, at Staten har en Pligt til at skabe andre Forhold end dem, vi for Øjeblikket har paa dette Omraade. Vi ser, at Mennesker Gang efter Gang ved Fængselsstraf tvinges til at gøre Militærtjeneste, endskønt det strider mod deres Samvittighed og mod den Moral, som Staten lærer Befolkningen, den Moral, som man opdrages til lige fra Barn af, og jeg kan derfor udmærket godt forstaa, at man fra Folkekirkens Side har anerkendt dette Lovforslag, thi man har vel der en Følelse af, at man bør søge at komme bort fra at tvinge Folk til at deltage i noget, som strider imod det, Kirken og Skolen indprenter Barnet og den unge Slægt. Vi lærer jo fra Barn af: Du maa ikke ihjelslaa, men givet er det, at man i Militærtjenesten uddannes til at dræbe, og derfor forekommer det mig meget naturligt, at man fra Kirkens Side har givet Lovforslaget sin fulde Tilslutning, og jeg vilde have fundet det lige saa naturligt, om ogsaa hele vor Folkeskolelærerstand var mødt op som anbefaler af det.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) pegede paa, at denne Lov

var i Strid med Grundlovens Bestemmelser, særlig med Grundlovens § 90, og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) pegede hen paa den nye Grundlovs § 77. Jeg kan imidlertid ikke anerkende, at disse Paragraffer har nogen som helst Betydning med Hensyn til denne Lov, jeg mener, at det foreliggende Lovforslag er fuldt ud i Overensstemmelse med de to nævnte Grundlovparagraffer. § 77 siger, at ingen paa Grund af sin Trosbekendelse kan berøves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt. Hvis imidlertid det foreliggende Lovforslag gennemføres, har man Grundlag til at paalægge en almindelig Borgerpligt paa en Maade, som man kan forene med Opfattelsen hos et Menneske, hvis religiøse Opfattelse gaar imod Militærtjenesten. Med Hensyn til Grundlovens § 90, da nøjes den ikke med at henvise til, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til at bidrage til Fædrelandets Forsvar, men der føjes til: „efter de nærmere Bestemmelser, som Lovene foreskriver“, og saaledes vil ogsaa denne Lov her kunne siges at være i fuldstændig Overensstemmelse med Grundloven. Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, vil jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det er kommet herop.

Forsvarsministeren (P. Munch): De Udtalelser, der er fremsatte af de forskellige Ordførere, giver, saa vidt jeg kan se, Udsigt til et Resultat af Forhandlingerne heroppe, i hvert Fald nogen Udsigt dertil. Ordførere for de to Partier har uden Forbehold sluttet sig til Lovforslaget, Ordførere for de to andre Partier har vel taget Forbehold, men dog vist Velvillie overfor Lovforslagets Hovedhensigt og ikke rejst en saadan Modstand imod det som fra nogle Sider sket i Folketinget. Ordføreren for Partiet Venstre (J. Pedersen) dvælede først ved Vanskelighederne og pegede der ogsaa paa Spørgsmaalet om Grundlovens Forstaaelse. Men den ærede Ordfører opfattede ikke Grundlovens Bestemmelser som nogen Hindring for Gennemførelsen af en saadan Lovgivning. Den ærede Ordfører indskrænkede sig til at